

เพื่อนคนแรกของ ดวงจันทร์

หนึ่งก้าวแห่งมิตรภาพอันยิ่งใหญ่

เรื่อง ชูชานนา เลโอนาร์ด ฮิลล์ ภาพ เอลลิซา ปากาเนลลี
แปล ชวธีร์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต

ดวงจันทร์เป็นดังราชนิของท้องฟ้ายามค่ำคืน

ดวงจันทร์นั้นช่างเปล่งประกาย และเมื่อแสงจันทร์ต้องสิ่งใด
สิ่งนั้นก็เปล่งประกายไม่ต่างจากเงินยวง

แต่เมื่อหลายปีผ่านไป ดวงจันทร์กลับยิ่งอ้างว้างและโดดเดี่ยว
“อยากให้ใครสักคนมาหาฉันบ้างจัง” ดวงจันทร์เอ่ยขึ้น

“สวัสดีค่ะพวกเธอ” ดวงจันทร์ทักทายเหล่าไดโนเสาร์ที่กำลังเดินลุยน้ำ
“พวกเธออยากขึ้นมาบนนี้ไหม ถ้าอยู่บนนี้แล้วตัวเธอจะเบาหวิวยิ่งกว่าอากาศอีกนะ!”

แต่เหล่าไดโนเสาร์ก็ยังคงอยู่ที่เดิมไม่ไปไหน

